

sloveti, kakor je nekdaj slovela, ko so iz njenih rudnikov mnogo srebra še kopali.

— Iz Prage. Ta predpust bomo imeli več plesov ali „besed“. Vse povabila, oznanila in karte za plesse bodo zgolj česke.

Iz Oggerskega. Postava, po kateri se sme tobak sedaj le na določenih krajih pridelovati, je marsikterega posestnika in zakupnika hudo zadela. Poslednji so zgolj zavoljo tobaka polje v najem jemali in mnogo denarja iz tega namena v zemljo vtaknili. Od sveta morajo veliko plačevati, in to več let, pa vendar ne dobivajo dobička kakor so se nadjali; verh tega jih stane orodje in priprava za obdelovanje tacega polja sila denarjev. To jim je splavalo sedaj vse po vodi. Zakupniki odpovedujejo oblastnikom zemljiš pred časom svoje zakupe. Da bo iz tega dokaj pravd zrastle, je jasno kot beli dan. Najhuje pa tare ta naredba uboge tobakarje, katerem je bila polovica tobaka edini živež. Tako piše „Pester Lloyd“. Še enkrat omenimo, kar smo že rekli, pravi časnik dunajske gospodarske družbe, da letos je 130 tavžent oralov zemlje s tabakom obsejanih in da se več privoljenj ni bilo dalo, ker vlada noče več, ampak le boljšega tobaka pridelati. Ali bode s tem svoj namen dosegla, bo še le skušnja pokazala, — drugo vprašanje je pa, ali bi ne bilo sedaj bolje, da bi se tobak tudi za prodaj v unanje dežele prideloval. Vse pije tobak v celi Evropi; malo dežel ima pa zemljo za tobak tako ugodno kakor je ravno Oggersko. Res je pa nasproti tudi, če bi smel vsak toliko tobaka pridelavati, kolikor ga je volja, bi vlada ne mogla porok biti za stanovitno ceno njegovo; cena njegova bi menda potem tako se preminjala, kakor se preminja žitna cena itd. in lahko bi se primerilo, da bi včasih za domačo potrebo premalo tobaka imeli.

— Debrečinsko mesto je sklenilo, pustoto Hortobágiško, kjer od nekdaj že najbolj rogovilijo oggerski roparji, štirim družbam v zakup (štant) dati, da jo bodo obdelale. Cela ta planjava meri blizu 40,000 oralov.

Iz Srbije. Novi knez serbski Miloš Obrenović je 22. dan t. m. na parni ladii iz Giurgeva odrinil v Belgrad. Tudi sin njegov Mihael se je ravno ta dan iz Dunaja čez Pešt po železnici podal v Belgrad. — Garašanin se je odpovedal ministerstvu, ostane pa v staršinstvu; naslednik njegov je Liešanin. — Odstavljeni knez Karagjorgjević je prišel 17. t. m. v Temešvar, kjer si je za več mescev stanovišče najel.

Iz Rusije. Časnik „Invalid“ priporoča, naj se zmešnjavam o narodnih barvah konec stori, ker za povzdigo narodnega čutstva ni to kaka kaj bodi reč. Sedaj je ta zmešnjava taka, da leta 1856, ko so v Parizu vlade svoje posvetovanje o mirni spravi končale, je nad hišo rusovskega poslanca vihralo rudeče-modro-belo bandero kupčijskega mornarstva, namesto pravih rusovskih barv, ki so črna, rumena (zlata) in bela (sreberna).

Iz ruskega Poljskega. Iz Varšave. Poslednji čas je car sopet več političnih izseljencov pomilostil, nekterim se je dalo tudi nekadanje premoženje nazaj. 11. t. m. se je čulo od 25 taci.

Iz Sardinskega. Iz Turina. Princa Napoleona, ki je prišel po svojo ženo, kraljevično Klotildo, sprejemajo povsod slovesno. Zalo, še komaj 16 let staro princesnjo kličejo nekteri Lahi le „Italio“. Ona bo imela sicer le 500,000 frankov dote, — ali princ Napoleon bo iz peterih omár vsako leto vlekel več kot milijon frankov. Najnovejši list pariškega „Moniteur-a“ od 24. t. m. oklicuje ženitev to Napoleonovo ter pravi, „da je ta zakon nasledek tesne zveze in vzajemnega dobička med francozko in sardinsko vlado; zedinjenje naših rodovin se ujema že z nekdanjo politiko francozko.“ To so pač čudne besede! Nazadnje vendar pravi, da ni res, da bi se bile francozka in sardinska vlada s to ženitvijo zavezale za obrambo in upor.

Iz Napolitanskega. Po najnovejših novicah je kraljeva bolezen odjenjala, čeravno je kolonišk časnik že unidan pisal, da je umerl. — Ojstra postava veleva, da vsak, ki ga bodo zgrabili v kakem početji zoper varnost dežele, pride pred vojaško sodnijo.

Iz Angleškega. Naj med tolikimi resnimi rečmi tudi povemo eno smešno. Kolikrat jo sme petelin zapeti? Zavoljo tega je bila unidan posebna pravda pri neki sodni v Londonu. Neki gosp. Abraham se je pritožil, da ima sosed njegov gosp. Minder petelina, kateri v eno mer poje (150krat vsako četert ure) in nadležuje vso sosesčino. Učeni sodnik je razsodil pravdo, da človeška natura takega silnega krika ne more brez škode prestati, in je Minderja obsodil na 1 šiling plačila. Vprašanje je tedaj: Kolikrat jo sme petelin v eni uri zapeti?

Iz Moldave in Valahije. V Jašu so „hospodarja“ izvolili. Volitev se je zgodila po želji tistih, ki se potegovajo za zedinjenje knežij. Izvoljen je za „hospodarja“ polkovnik Aleksander Cousa. Metropolit in deželni zborniki so se mu kot deželnemu knezu poklonili in kajmakamija mu je vladarstvo izročila. Da so obhajali slovesnosti vsake baže, nam ni treba še le praviti. Aleksander Cousa je 36 let star, — v Parizu omikan mož.

Iz Amerike. Časniki iz Novega Jorka pišejo, da so prebivavci otoka Ways majhno barčico napadli, njene svet pobili, skuhali in — požerli! Vidi se iz tega, da ljudi še ni brez peslajnarjev.

Predpustna. *)

Na noge tovarši!
Pustite peči,
Vsak svojo pobaši,
Kdor sam še tiči!

Kdor hvaljen če biti,
Mu svetjem: umri!
Kdor misli snubiti:
Tud' grenke požri!

Ne bojte se snega,
Na kripo otep!
Če cesar se krega, **)
Kresavnike v žep!

Takrat vse slabosti
Od svet'ga kerstá,
Mal' dobrih lastnosti
Na všesa zvestá.

Železo se kuje,
Kdar v klešah žari,
Najlože nasnuje,
Ko pust prinori.

In če bi razdelil
Tovore zlatá,
Ne boš se otrebel
Jezikov svetá!

Marsktera vtaknila
Je v lampo več bic,
Je z oljem nalila,
In čaka na klíc:

Ljubezen je glavni
Potrebni pegoj,
Brez nje so težavni
Res dnevi, da joj!

Da ne bo zmotnjave
Ko lenih devic,
Ki kakor brez glave
Objokanih lic

Zastonj je vsa bala,
Blagó in srebró,
Če ona kralj'vala
Med vama ne bo!

So olja kupvale,
K' je ženin prišel,
Še z lučjo kriljale,
Ko je že odšel.

Je gorši v pokoji
Najborniši jed,
Ko v revku in boji
Cesarjev obed.

Kdor vé za dekleta
Spoštenih ljudi,
Se sreča obeta,
Naj nič ne mudi!

Kdor misli: Poroka
Je kaj bodi reč, —
Doživel bo joka
Gotovo preveč.

Kjer kaj je zadeti,
Tje meri jih več;
Je treba hiteti,
Kdor misli doseč'.

To véz le smert sama
Enkrat razvozljá,
Duhovnik če vama
Roke zapenkljá!

Zato ni zavreči
Se koj tje v en dan,
Da bode po sreči
Zakonski Vam stan!

V. Kurnik.

*) Navaden izrek za „če denarja ni.“

**) Kdor zna lep napev za to res národno pesemco zložiti, naj ga napravi, da se bo pela po slovenskih okrajnah. Vr.